

Sygn. akt V CSK 74/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Z. W.
przeciwko "F." S.A. w C.
o uchylenie uchwały i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 24 września 2015 r., sygn. akt V ACa 116/15,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza
od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 540 (pięcsiet
czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił apelację powoda Z. W. od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach oddalającego powództwo przeciwko F. S.A. w C. o uchylenie uchwały i ustalenie.

W skardze kasacyjnej powoda od tego wyroku wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej

doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione zagadnienie prawne miało charakter ściśle jurydyczny i było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Chodzi o takie zagadnienie prawne, którego wyjaśnienie usunie istniejące wątpliwości i pozwoli przyjąć odpowiednią wykładnię określonych przepisów prawa.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniu sformułowanemu przez skarżących mającemu w istocie prowadzić do uzyskania odpowiedzi co do trafności rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie do wyjaśnienia abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze od rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

